

WNIEDZIELĘ DNIA 27 LISTOPADA 1808.

Z Wiednia d. 19. Listopada.

Przysłany tu z rozkazu Najjaśniejszego Cesarza pierwszemu W. Marz. Xcia Trautmannsdorf, dziennik z Otomunsa pod d. 17 b. m. zniszczył zupełnie obawę, którą dziennik pod d. 16 względem zdrowia Najjaśniejszej Cesarzowej był sprawił, gdyż zawiera w sobie nader pocieszną wiadomość, że zupełnie przeminęło niebezpieczeństwo, które czyniło obawę.

Najjaśniejsza i powszechnie szacowana nasza Cesarzowa zstępła w no. y z 15 na 16 na mocną gorączkę z kaszlem; że d. 16 nie ustawała gorączka, kazała się zatem tegoż dnia o godzinie 4 po południu z zwykłej pobeczności i opatrzyć S. Sakramentami. Następujący jednak nocy z nontentowaniem powszechnem tak dalece polepszyło się Najjaśniejszej Cesarzowej, iż podług oświadczenia nadwornego Rady i Lekarza Stiff. od tey chwili zniknęło wszelkie niebezpieczeństwo.

Mowa Arcy Xcia Jnci Palatyna przy zakończeniu seymu była następująca:

"Zgłębienie posiedzenia teraźniejszego seymu po odbraniu propozycy od tronu i zwracając uwagę waszą, Zacne członki! na

podane po obrady nasze od troskliwego zawsze o szczęście i dobro kraju Monarchy przedmioty, ani mogłem przewidzieć, ani sobie pochylić, żeby tak ważna materya, jaką jest obrona kraju w tak krótkim czasie, to jest w przeciągu dwoch mieścy, mogła być zatwierdzona i seym zakończony. Po zatwierdzeniu przez Króla uchwał seymu, kończemy przy opiece Boskiej Jego posiedzenia. Zważwszy jak ważne zatwierzone na nim materye zostały, zgodę umysłów, waszą i najłaskawszego Monarchy gorliwość, w utrzymaniu tey zgody, wzajemną miłość i względy Królewskie, tedy seym ten równać się z poprzedzającymi wcale nie może. Wiedzieliście dobrze, Zacne stany państwa! i bardzo mądrze sądziliście, iż gdy Najłaskawszy nasz Monarcha powierzył nam zupełnie szczęście i dobro państwa, do was należało obmyślić przed wszystkim zewnątrzne bezpieczeństwo i obndzić wojskowego ducha w narędzie, którego czas i okoliczności osłabiły. Miałe to w żywey pamięci i chcąc zapewnić obronę oyczyzny, przedsięwzięliście najsławniejsze środki, do których przodkowie nasi zawsze się uciekali. Chcąc nadto, aby wskrzeszo-

sy ten duch wojskowy w narodzie Węgierskim, któremu przodkowie nasi winni nieraz byli swoje ocalenie i swobody, nietylko utrzymał się, ale coraz bardziej się powiększał, postanowiliście założyć dawno pożądaną akademią wojskową, w której Królowa młodzież uczyć się szczególnie będzie sztuki wojennej, a tem samem odpowie szlachetnemu powołaniu i nadzieiom oyczyzny. Do tak wspaniałego waszego postanowienia przyłożyli się chętnie Najjaśniejsi Król i Królowa nasza.

(Reszta potem.)

”J. C. K. Mość raczył porucznika Hamburger w regimencie Xcia Koberga, przez wzgląd na jego 25 letnią wierną służbę, wynieść najtęskawiej do godności szlachectwa.

Od granic Hiszpańskich d. 28. Paździer.

Zdać się wszystkich zadziwić, że idąca do Hiszpanii wojska, jedną tylko idą drogą, to jest przez Bajonę; lecz wiedzieć potrzeba, iż trzy tylko gościńce znajdują się przez Pirenie. Pierwszy idzie z Boulon w Rofsilonie do Jonquier w Katalonii, drugi z St. Jean Pied de Port do Nawarry, a trzeci z Bajony przez St. Jean de Luz i Bidassoa do Irun w Biskai. Średni z tych gościńców nie jest nawet na bryki urządzoney. Prosto do Arragonii nie ma z Francyi żadney drogi; przepaściście skały tych okolic są tylko dla strzelców i przemycających towary, którzy znają miejscowe położenie dostępne, a jednak i ci często podpadają nieszczęściu. O nowej drodze, którą Francuzcy indyziernowie przez góry wynaleśdź mieli nie ieszcze nie oznajmiono; aże wojska idą tylko przez Bidassoa lub Boulon, zdać się więc być podobieństwem, że mało jest zdana do wojsk przechodu.

Podług doniesień z Hiszpanii środkowa junta w Madrycie składa się z następujących osób:

Don Ludwik Bourbon, kardynał i arcybiskup Toledy, jest regentem. Hrabia Florida Blanka pierwszym ministrem; (posiadał on już dawniej ieszcze przed Xciem Pokoim ten urząd.) Don Pedro Cevallos pierwszym tajnym radcą; (dawniej był pierwszym sekretarzem stanu do spraw zagranicznych.) Don Gaspar J.vellanes drugim tajnym radcą; (dawniej był ministrem sprawiedliwości, ale Xzę Pokoim wyrzucił go z Łaski Królewskiej i odesłał do M. jorki.) Don Fran. de Saavedra ministrem skarbowem. Jenerał porucznik, Don Greg. de la Cuesta, (dawniej szadca starey Kastylii,) ministrem wojay. Jenerał kapitan morski, Don Ant. Valdes, ministrem morskim, (posiadał on już dawniej ten urząd.) Jenerał porucznik, Xawery de Castanubios, jeneralsimem.

Najnowsze zdarzenia w Hiszpanii ściągnęły na siebie uwagę całej Europy. Ktoby się był spodziewał, żeby uspioiny od dwóch wieków narod powstał tak uzbroiony z śmiercielnego snu i przypomniał czasy Karola Piątego, Xcia Alby? W charakterze wszystkich mieszkańców Hiszpańskich znajdują się bezwątpienia niektóre rysy, które równie jak fizyonomia, oznaczają ich charakter, który tak im jest właściwy, że w 4 jedne po drugich następujących panowaniach domu Bourbonow i przez naturalne obcowanie przeszło z 500,000 osiadłymi w Hiszpanii cudzoziemcami, mało co go odmieniły; lecz niemniej jest prawdą, że iak gdzie indziej zaledwo poznać można różnicę obyczajow prowincyi od prowincyi, tak w Hiszpanii jest aż nadto widoczną. Znajdują się tam ludy, które podobno jedne w Europie zatrzymały obyczaje, których gdzie niegdzie zachowano tylko ieszcze pamięć w powieściach. W Kastylii, pod górą St. Ander, znaleśdź ieszcze można to wszystko, co zdołało czasy

dawnego rycerstwa ową proffotą patryar-
chalnych obyczajów i ową pobożność, która
się nigdy nie odmienia, ponieważ nie prze-
dziera się tam ani zagraniczne przykłady,
ani zwodnicze pochwały.

Jenerał St. Cyr polecał z głównej kwar-
tery przez Pampelonę i Poyterda do Figue-
ras, gdzie najpierw założył główną swoją
kwaterę, i trudni się urządzeniem wojsk
z Włoskich i Francuzkich złożonego swego
korpusu. Komunikacya między Barcellona i
Figueras jest już przywroc na. Pierwszem
miasto z swą niezwyciężoną twierdzą S. Ferdy-
nanda służy temu korpusowi za skład oręża;
tam zakładają magazyny i przybył już wielki
park artyleryi. Część narodowej gwardyi
departamentu wschodnich Pireneów jest we-
zwana do osadzenia głównego gościńca i u-
trzymuje komunikacyę aż do Figueras. Pie-
kłą także wiele sucharów dla wojska. W
Barcellona dowodzi ciągle Jenerał Duchesne,
ale zależy od Jenerała St. Cyr. Zaczepne po-
ruszenia obserwacyynego tego wojska za-
czą się zapewne razem z poruszeniami gło-
wnego wojska, i będą wymierzona przeciw
Aragonii, gdzie złączą się z lewem skrzydłem.

Z Perpignan d. 27. Października.

Wszystkie przygotowania zmierzają do
postąpienia naprzód. Dywizya Francuzka Je-
nerała Souham i dywizya Włoska Jenerała Pi-
no stoi w pierwszej linii. Zda się, że te
dwie dywizye przeznaczone są do zajęcia Ro-
ses i Gironny, dla zbliżenia się do korpusu
Jenerała Duchesne, stojącego w Barcellona. Po-
między żołtierzami Francuzkimi i Włoskie-
mi panuje największa zgoda. W rżnych po-
tyczkach, które stoczyliśmy z Hiszpaniami,
Włoscy żołnierze pokazali się godnymi do
walczenia z naszymi.

Jenerał St. Cyr odprawił rewilę nad dy-
wizyami, które pod jego zostają rozkazami.

Z Tours d. 2. Listopada.

Najjaśniejszy Cesarz przejechał przez
nasze miasto d. 30 Października o pół nocy.

J. C. K. Mość wieczerał w zamku Re-
nault. Pr fekt, który tam był dzień pier-
wej polecał, i prezydent miasta tegoż same-
go dnia, mieli szczęście być przypuszczono-
mi do złożenia mu swojego hołdu. Cesarz
zdaje się cieszyć dobrem zdrowiem.

Z Paryża d. 5. Listopada.

Jenerał Dumas polecał z Paryża do wo-
jska do Hiszpanii; dopełniać tam będzie obo-
wiązków polowego majora jenerała.

Uchwata senatu postanowiony jest nowy
departament Tarny i Garony, którego głów-
nym miastem będzie miasto Montaban.

Dziś odkryto posąg, który wznosi się na
postawionym niedawno słupie na placu Chate-
let.

Z Turyuu donoszą, iż d. 22 Października
dało się czuć trzęsienie ziemi w Figuerol, w Lu-
cernie i w dolinie Pelis.

Don kopiecki Waelh i Nesbit w Lon-
dynie, który za rębował niedawno dwie wież-
kie od rz. du l terye, z bankrutował na kilka
milionów funtów szterlingów.

Wyjazd ministra spraw zagranicznych do
Bajony spożyłony jest, jak mówią, z powodu
nadejścia odpowiedzi od Angielskiego rządu na
podane propozycye do pokoju.

Matka Cesarza i Królowa Hiszpańska od-
wiedziły dziś równie, jak Perski Ambasador
Askerkan, sąż obrazowy.

Hrabia Metternich, ambasador Austry-
jski, korzystając z nieprzytomności Cesarza,
wyjechał na miejsce do Wiednia.

Cesarz przejechał d. 31 Października w

wieczor przez Angouleme.

Xtę Neufszatelski (Berthier) i Marszałek Lannes przeiechali d. 24 Października przez Niort do Roszelli.

P. de la Rochefoucauld d'Liancourt czytnił w Liancourt doświadczenia z termolampą, które mu się dobrze udały. Wiadomo, że termolampa jest piec zamknięty w drugim piecu; dym palącego się drzewa, złożony w naczyniach napełnionych wodą żywioty palne, wychodzi płomieniem z palącym się gazem, który razem ogrzewa i oświeca izbę.

Z Rzymu donoszą, że Baron Humboldt, pełnomocny minister Króla Pruskiego przy Stolicy Świętej, otrzymawszy od swego rządu pozwolenie oddalenia się z Rzymu na 6 miesięcy, pojechał dla załatwienia prywatnych swoich interesów do Berlina. |

Najjaśniejszy Cesarz napotkawszy o dwie mile od Rambouillet piękny regiment Polski Potockiego, wysiadł z powozu i obejrzał go. J. C. K. Mość zdawał się być bardzo kontent z postawy tego woyska, i przybywszy do Rambouillet rozkazał dać każdemu żołnierzowi w wieczor po butelce wina.

D. 2 b. m. Minister wewnętrzny Cretet wprowadzony został o godzinie 1 po południu, w towarzystwie Radcow stanu Corvetto i Segura do ciała prawodawczego. Wszedł na mównicę, dla zdania ciała prawodawczemu, stosownie do rozkazu Cesarza, sprawy o położeniu państwa, zaczął rzecz w tych wyrażach:

"Mei Panowie! Przy zakończeniu przeszłych waszych posiedzeń zostawało państwo szczęśliwe, a Naczelnik jego był chwałą okrzyku; rok miał, a wiele nowych okoliczności przyłożyły się do szczęścia naszej oyczyzny i powiększyły jej nadzieje na przyszłość. Wszystko oczem mam mówić, jest wam, Mei Panowie wiadome; przypomnę wam za-

tem ważniejsze tylko zdarzenia, które nastąpiły w przeciągu dwóch waszych posiedzeń; przypomnę oraz waszem sercom, co Francya winna mądrości i odwadze swiego Monarchy. Mówię wam będę o pierwszych potrzebach narodow, o sprawiedliwości, instrukcyi publiczney, o naukach i kunsztach, o wielu częściach wewnętrznego rządu, o służbie Bożej, o skarbie i celuijszych naszych stosunkach z ludami stałego lądu. Opowiadanie to doprowadzi nas do nielitościwej i bez końca wojny, którą utrzymujemy przeciw jednemu narodowi. Obraża go chwała naszego narodu, siła zastrasza: obawia się o niepodległość swiego handlu i przemysłu; wszystko zależy i szczerze od losu oręża, lecz dzień sprawiedliwości nie jest dalekim.

O Sprawiedliwości.

Utrzymanie wielkich państw [zasadza się na zachowaniu własności; jest to wzajemny związek między poddanymi i rządem; własność zachowują i zaręczają ustawy cywilne. Jakoż ludowi, posiadającemu najlepsze ustawy cywilne, najwięcej rekować można szczęścia. Odczasu jak żyjemy pod kodexem Napoleona, nie mamy czego więcej w tej mierze pragnąć, widzimy owszem z słuszną dumą wiele ludow, przyymujących ten kodex i dzielących z nami drogą tę wieku zdobyc nad ciemnością, niestałością i rozmaitością dawnych ustaw. Prawodawstwo sławnego narodu, który rządził światem, własne nasze zwyczaje, które zgadzały się z rozumem i teraźniejszemi obyczajami, składają dziś największy z pomników; będzie on trwałym dla szczęścia ludu i nie zatartey chwały gieniuszu, który go wzniosł. Lecz moc najjaśniejszym i najsłodszymszym ustawom bywa zaprzeczana: prawdziwe ich znaczenie niszczy interes, który obrażają, uchyla zła wiara, a wybiegi

przeistaczał ich ducha i myśli. Dla tego cywilne ustawy nie mogły nigdy uchronić własności od pieniactwa. Wiedzieć nawet potrzeba, iż spustoszenia swoje rozciągały nawięcej na bogate i ludne narody; pieniactwo miałożby więc być sekretynm sposobem do położenia granic postępowi cywilizacji?

"Pieniactwo jest sztuką i nader trudną sztuką, która ma swe rachuby i zasady, i stałaby się przepaścią, w której pochłonałby dobry porządek towarzystwa, gdyby kodeks sądowy nie był zakreślił granic tej niszczącej wojnie. Ustawa ta zusna jest pod tytułem kodeksu sądowego, i uważać ją należy jako dopełnienie kodeksu cywilnego i jako celniejszy środek jego wykonania. Ktoż nie wie o narzekaniach ludu przeciw dawnemu sądownictwu! Komuż niewiadomo, iak Francuzi o nim mówili w publicznych zgromadzeniach! Ktoż sobie nie przypomni, że temi skargami zapelniali swoje dzieła i tyśiącznemi sposobami powtarzane były na teatrach! Własność została na przyszłość pod protekcją prawodawstwa; protekcya ta będzie szczerą, nie przedayną; koszta sądowe zawarte w słusznych obrębach nie pożą wartości, o którą spor idzie, ani nie zniszczą familiow pod pozorem oszczerstwa sprawiedliwości. Handel tak wielki-go nabył znaczenia pomiędzy terazniejszemi narodami, iż wypadało nadać mu osobne ustawy. Francya posiadała najlepsze ustawy względem handlu, ale czas wskazał potrzebę ich odmiany; nade wszystko uznano, iż były niedostateczne względem bankructwa i bankrutow. Kodeks, który uchwaliliście na przesztorocznych posiedzeniach, zapobiegł skutecznie zbrodni, która stała się tak pospolitą, przez śmiałość i złą wiarę dłużników, przez słabość ich wierzytelow, albo raczej przez niedokładność ustaw. Kodeks ten nabiera tyle zaufania u sąsiedzkich lud w, iż może kiedyś handel Europeyski podda się pod zbawienny przepis iednostaynego prawodawstwa.

"Kodeks Napoleona, kodeks sądowy i kodeks handlowy, dopełniają systemu zapewniającego własność; lecz potrzeba towarzystwa wymaga innego rodzaju ustaw. Chcę mówić o ustawach kryminalnych. Ustawy te u ludow polerownych są proste, sąd samowolny, a kary prędkie: pod rządami despotycznemi nie są lepsze; lecz w narodach konstytucyynnych, gdzie idzie o wolność osobistą i bezpieczeństwo każdego, ustawy kryminalne są pytaniem bardzo zawikłanym, którego rozwiązaniem truda się od dawna prawodawcy i filozofowie. Z licznych sporow, które względem tego pytania zachodziły, namienię wam tylko o sędziach przysięgłych, o których jest mowa w kodeksie, który roztrząsać będziecie na terazniejszych posiedzeniach. Ustanowienie sędziow przysięgłych nastąpiło wśród prostych obyczaiow naszych przodkow; despotyzm lenny zniósł go we Francyi, i przeniosło się do ludu sąsiedzkiego, gdzie nabrało wielkiej wziętości. Lud ten po długim doświadczeniu uważał sędziow przysięgłych iako wyłącznych zachowywaczow wolności polityczney. Uważał, iż powierzając sprawy kryminalne sumnieniu znaczney liczbie poprzyśięgłych obywateli oświeconych, wyroki wychodziły bezstronne, iako od sędziow nie zależących od żadney władzy i pamiętających, iż kiedyś sami mogą być sądzonemi; uważał, mowię, iż takowy sąd daleko był zdolniejszy do doycia prawdy, niżeli sąd złożony z neodmiennych sędziow, nielekających się wzajemności, przyzwyczajonych przez okrutny obowiazek do nielitości, nie dający częstokroć przez utrudzenie na obwinionego baczności, zależący od władzy, która ich

postanowiła, że żących nadto oł niektórych maxym przywiązanych do ich powołania; &c. Bądź z przekonania, bądź przez nęśl dowanie cała Francya oświadczyła się w czasie rewolucyi za sędziami przysięgliemi. Zgromadzenie konstytucyjne przychylił się do woli narodu uchwaliło sąd przysięgłych; lecz zapamiętało, że poważny ten sąd powinien być prosty, niepodlegający długim formalnościom, &c. Rada stanu zażądała się nad ulepszeniem sądu przysięgłych we Francyi. Domyślicie się W Panowie, ile Najjaśniejszy Cesarz wpływał do tego roztrząsania, które wymagało pomocy jego gieniuszu. Projekt kodexu kryminalnego, który wam będzie pośnany, czysto i piękne ustanowienie sądu przysięgłych z wszelkich nowości, które [go] szpecyły; będzie więc dalej protegował dobrych, a karał występnych: oswobodzi społeczność od zbrodni, a wesprze niewinność.

Służba Boża.

Niedostatek Xży ściągnął uwagę rządu. Wyznaczono ze skarbu nowe summy na pomnienie plebanow i w całej Francyi jest teraz podostatkami Katolickich sług ołtarza. Dla dopomożenia edukacyi osobom, które poświęcają się stanowi duchownemu i dla przygotowania następcow plebanom, którzy przez swoje obyczaje i naukę zasługują sobie równie na zaufanie ludu, rozdane zostały wszystkim seminariom potrzebne summy. Tak więc dopełnią się urzędzenia duchowne w całym państwie; konkordat przywrócił pokoy między tronem i ołtarzem; źródło sporcw, które było tak niebezpieczne poki mniemano, że znajdują się dwie władze na świecie, wysuszone na zawsze zostało. Powaga Monarchy nie jest więcśey tamowana. Niepodległość państwa i kościoła Frscuzkiego nie zależy od obcych mzym. Konkordat, akt ten pokoyu postanowił

na zawsze uszanowanie i wierność ku religii nays powszechniejszey, zapewniając oraz innym wolne wyznanie.

Obywatele nie słuchają w tey mierze tylko swego sumnienia, iako nienaruszonego przytułku wolności człowieka. Kodex Napoleona, ten pomnik mądróści, oddał ustawom cywilnem moc prządzenia i zawiadywania stanem członkow i warzystwa; przed nimi więc zawierają naysważniejsze śluby, wchodzą przez narodzenie do ciała towarzyskiego i wychodzą z niego przy zakończeniu życia. Ustawy nie przybierają do tych czynow nic nadto, co same przepisały i nie z tego wszystkiego, co należy do mniemai religijnych. Formalności, które religie przepisują dopełniają się wolno, a zatem czyni się zadosyć ustawom cywilnem i prawom sumnienia. Takie jest położenie Francyi, wroconey szczęśliwie pod ślodybie przepisy ewangelii, pod naukę kościoła i pod widoczną jego głowę.

Nauki i Kunszt.

"Po religii, którey zasady i moralność czerpana [w Boskim źródle, dają do ulepszenia człowieka i zrobienia go towarzyskim. nayspotężniejszym sposobem do doycia do [tego] celu jest rozszerzenie nauk i kunsztow, którym ludy polerowne winny swoje wydoskonalenie, iako to przemyśl, naysważniejsze odkrycia, rozum i naysłodsze i naysłachetniejsze jego użycie. Któryż z Monarchow był kiedy nad Cesarza bardziej o tey prawdzie przekonany? Któryż bardziej nad niego otoczył się wsaystkimi kunsztami i wsaystkimi naukami, badał każde z osobna, starał się poznać ich stan, dowiadywał się o sposobach nayspewniejszych do zbudzenia ubiegania się między uczonemi i artystami, i kierował ich usiłowaniami do naysużyteczniejszego celu? Jakże to był interesujący widok, Mei Pano-

wie, kiedy cztery klasy oświeconego ciała, które czyni zaszczyt Francji, składały u podnóżka tronu obok znaków zwyciężonych i znaków muz spokojnych! Zdać mi się, że słyszę jeszcze tych deputowanych od nauk, umiętności i sztuk składających wymownie swój hołd, i w uniesieniu pokornej wdzięczności, przysięgających na siebie chwalebne obowiązki, których oni i ich następcy bezwątpienia dotrzymają. Rozwinęli w oczach J. C. K. Mci obszerny i ciekawy obraz wiadomości ludzkich i plodów, któremi się szczycą upłynione lat dwadzieścia. Przebiegliście ten obraz i widzieliście z ukontentowaniem i zadziwieniem, że w przeciągu tego czasu, pomimo domowej niezgody, nauki fizycznej i matematycznej i przemysł znacznie wzrosły; że kunszt, a osobliwie malarstwo, w nowym pokazały się światło; że literatura dawna i teraźniejsza kwitnie; że nakoniec utrzymaliśmy się w iednakowym stopniu, jeżeli nie mogliśmy nowej nabyć chwały.

"Komuż to, Mci Panowie, winniśmy, jeżeli nie Bobatyrowi, który przytłumił domowe rosterki, jeżeli nie zwycięzcy, którego tryuny zbogaciły nas tylu arcydziełami, jeżeli nie uczonemu i wymownemu Wodzowi, który zasiadał w instytucie, nim usiadł na pierwszym z tronów świata? W krotce tego Najjaśniejsza ręka, która rozdała berła, nie wzgardzi wzięciem wieńca na skronie zwycięzcy w czasie ubiegania się o nagrody z nauk. W miesiącu Listopadzie roku przyszłego, w rocznicę 18 Brumera, będzie Francya świadkiem wspaniałej uroczystości, która przypomni teraźniejszym i przyszłym wiekom pamiętną epokę i liczne dobrodziejstwa niśmiertelnego panowania. Coż m. że być zdolniejszego do zapalenia gieniuszu! jakiegoż nie wzniesie zapatu pomiędzy ubiegającymi się

wszelkich klas zapowiedzenie świetniejszej uroczystości, jeżeli sławne igrzyska dawnej Grecji! Ilez ubieganie się nie powinno u nas zrzucić ciałow, kiedy tyle chwiera się zachęca do poświęcenia się szlachetnemu zawodowi nauk i sztuk? Muzeum Napoleońskie z bogaciło się wielu piękniemi z Niemiec rzeczami. Pomnikow pałacu Borghesow niedostało jeszcze do tego ogromnego zbioru arcydzieł starożytności; lecz i te dobroczynna zakupiła ręka; zwożone są i będą na publiczny wystawione widok. Muzeum historyi naturalnej okaże w krotce w nowej galerji, którą wystawiają, szacowne zbiory, które przywieźli niedawno uczeni wędrownicy. Komisya Egipska ciągnie dalej swe prace; nieczego nie zaniedbano, aby wypadki sławnej wyprawy wystawione były iak najdokładniejsz względzie sztuk i nauk. Pierwszy tom tego dzieła wyjdzie w krotce z druku. Inne przedsięwzięcia są także wspierane, i w całej Francji pomnożone zostały biblioteki publicz-
ne. „
(Reszta potem.)

Z Londynu d. 27 Października.

Angielskie wojska zajęły już Lizbonę i Portugalska bardera powiewa z zamku Belem i innych twierdz. Pozostałe w Portugalii wcienne okręty odebrane zostały d. 13 Września na rzecz Xcia Regenta.

Angielscy officerowie, którzy znajdowali się w rozprawach d. 17 i 21 Sierpnia pod Jenerałem Wellesley, postanowili dać mu w upominku srebrne naczynie w wartości 1000 gwineow z rękawami napisami.

Podług zapewnienia gazety *Observer*, miał Xzę Regent Brazylji wydać pod d. 1 Maja w Rio-Janeiro obszerny manifest, i ponieważ nie były mu zdarzenia w Europie wiadomo, wystać wyprawę przeciw Montevideo.

Dworska gazeta ogłosiła następujące rap-
porta :

*List Wiceadmirala Saumarez do Sekretarza
admiralicyi W. L. Pole. Na okręcie
Wiktory, na wysokości Rogerswick d.
29 Sierpnia 1808.*

"Mei Panie! Roczysz W Pan doniesić Lor-
dom kommandarzem admiralicyi o moim wczor-
ray w wieczor przybyciu na wysokość Oro.
Z zamiarem mego tam przybycia było połączyć
się z Szwedzką flotą, która iakem się dowie-
dział od Kontraadmirala Nauckoff, zamknięta
była od Roslyyiskiej floty, liczącej 13 liniio-
wych okrętów, oprócz fregat. Dziś dopiero
rano odebrałem od dowodcy Szwedzkiej fre-
gaty, Chapmana, wiadomość, że Kontraadmiral
Nauckoff złączywszy się z okrętami Kontra-
admirala Hood, wypłynął d. 25 z O o, dla
ścigania Roslyyiskiej floty. Nazajutrz udało
mu się zabrać i zniszczyć Roslyyiski liniowy
okręt Wsewolod na wysokości Rogerswick,
dokąd cofnęła się Roslyyiska flota. Udałem się
zraz do Rogerswick, gdzie dziś po południu
przybyłem, i miałem ukontentowanie natrafie
Szwedzką flotę z dwiema naszymi liniowymi
okrętami stojącą na kotwicach i pilnującą Ros-
syyską flotę w porcie. Przyłączam tu dla u-
wiadomienia Lordow kopią listu, który mia-
łem ukontentowanie od brać od Kontraadmirala
Hood, w którym donosi obszernie o dzia-
łaniach okrętów J. K. Mei, zostających pod ie-
go rozkazami i eskadry J. K. Mei Szwedz-
kiej pod Kontraadmiralem Nauckoff, iako też
o walecznem sprawieniu się Kapitana Martin,
okrętu Implakable, który przymusił ostatni
nieprzyjacielski okręt do potyczki, i zwinął
przed nim banderę, ale za zbliżeniem się
całej nieprzyjacielskiej floty oswobodzo-
ny został, i nasz okręt musiał się cofnąć.
Gdy Roslyyiski admirał wystął fregatę

dla uprowadzenia skołatanego tego okrętu,
uderzyły znouu nań nasze okręty Centaurus
i Implakable. Przez usiłowania Kapitana We-
bley, Porucznika Lawi fs i P. Sirode okrętu
Centaurus zabrany ten okręt podług wszelkie-
go pod bieżniewą został, ale że uwiązł na pia-
sku, niepodobna zatem było go uprowadzić i
musi no go spalić, zabrawszy z niego jeńców
i ranionych. Waleczne sprawienie się Kon-
traadmirala Hood w ściganiu z dwiema podie-
go rozkazami będącemi okrętami nieprzyjaciel-
skiej floty, nie może być dosyć pochwalone,
gdź tylko złąpłynienie sprzymierz nay
eskadry przeszkodziło do dogłębienia Roslyy-
skiej floty i przymuszenia iey do bitwy.
Waleczne i gorliwe usiłowania Kapitanow
Martin i Webley, wraz z officerami i ludem
pod ich rozkazami zostającym, zasługują na
naywiększe zalecenie i sprawiły zadziwienie
w walecznych Szwedach, którzy byli świad-
kami ich odwagi. Teraźniejsze stanowisko
Roslyyiskiej floty pod baterjami portu nie
wielką czyni nadzieję, żeby mogła być dz ko-
rzystnie atakowana. Admirat Nauckoff pro-
sił, aby korpus lądowego wojska wysłany
był z Finlandyi, dla opanowania wys. y Oster
Roog, skąd port mogłby być sflychowany.
Ale że nieprzyjaciel postawił się w dobrym
obrony stanie, przeto wątpić należy żeby się
wylądowanie udało. Lordowie niechay będą
zapewnionemi, iż zostające pod m i mi roka-
zami okręty, wraz z Szwedzką eskadrą, wszel-
kiego dołożą starania dla zniszczenia nie-
przyjaciela. Zamysłam wysłać eskadrę pod roz-
kazami Kapitana Martia do wod Kronstadtskich
Zostię, &c.„

Saumarez.

(Reszta potem.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 27 LISTOPADA 1808.

Dnia 19 Listopada r. b. zakończył życie tu w Krakowie po dopełnionych Religii katolickiej obowiązkach, Hiacint Janota Bzowski, Kawaler orderu Świętego Stanisława lat 56 m. iący. Mąż ten za rządów bywuszy Polski, posiadał urząd Skarbnika Województwa Krakowskiego, w życiu publicznym był znany z gorliwości, odobro powszechne na wielu Sympach, i jako poseł, na wielu Seymitach, jako Marszałek, a w Komisji Cywilno-Wojskowej Krakowskiej, jako Przewodzący. W życiu prywatnym był ludzkim, i użytecznym współ-obywatelom, między którymi zachodzące spory po przyjacielsku ułatwiał. Kochał włościan, wspierał ich potrzeby, i dopomagał ubogim. Zostawił żal po sobie, pozostałcy małżonce, synom, córce krewnym, przyjaciółom, służącym i włościanom. Ciało zmarłego po odprawieniu, licznych Mszy w domu, było do kościoła Archidiecezjalnego, w Krakowie dnia 22 Listopada zamknięte. A po skończonym w wspomnianym kościele, podług obrządku katolickiego w dniu 22 Listopada nabożeństwie, z tegoż kościoła, do dóbr Bentkowie, zmarłego dzieciznych, dla pogrzebienia, podług wyrażonej dyspozycji zmarłego, zostało zawieszono.

Z Bajony d. 3. Listopada.

Dziś o godzinie 4 z rana przybył Najjaśniejszy Cesarz do zamku Marras. Rowno z świtem udały się wojskowe władze, Cesarzskie gwardye i inne wojska do rzeźzonego zamku. Liczne szereg wystrzały za powiadziały przybycie Monarchy, którego obecność wszystkich napełniła radością.

Z Wittoria d. 31. Października.

Wojsko najukochańszego naszego Monarchy, Króla Józefa, zaczęło już zaczepnie działać. Zajął wszystkie stanowiska powstańców nad rzeką Ebro i złączyło się z dywizją lewego skrzydła pod Jenerałem Moncey. Viana, Logrono i Calabara zaszyduie się w posiadłości naszego wojska, wraz z 800 jeńcami.

Nie cierpliwie oczekujemy tu Cesarza, na którego przyięcie poczynione są przygotowania.

Z Paryża d. 8. Listopada.

Listy z Bajony i Bordeaux donoszą niektóre szczegóły zwycięstwa, po którym Marszałek Ney wszedł znowu do Bilbao. Twierdzą, iż Hiszpanie utracili 3000 ludzi w zabitych i raniomych i 800 w jeńcach. Dodają nawet, iż Margrabia de la Romana raniomy został. Margrabia de Portazgo miał także do-

wodzie korpusem powstańców.

Mowią niemniej o korzyściach, które Jen. Mathieu miał odnieść i o poruszeniach Xcici Gdańskiego przeciw Saragossy.

Angielski posłaniec stanu Shaw, który przywiózł odpowiedź rządu Angielskiego, powrócił d. 5 przez Boulogne do Anglii.

Ciało prawodawczemu podany jest pierwszy oddział kodexu kryminalnego.

List z Bordeaux pod d. 26 Października donosi: — Onegdaj przybyły z Filadelfii Amerykański okręt z bogatym ładunkiem, mający na sobie wielu podróżnych, zabrany został na nyscin naszej rzeki przez Angielską fregatę i do Anglii poprowadzony. Podróżni nadaremnie próbili, żeby na ląd byli wysadzonymi.,

Perski Ambassador odwiedzając salę obrazów, w której znajdują się portrety Cesarzowej rodziny, Generata Sebastiani, Denon, &c. zabierał się kilka razy przemówić do nich, tak go dobre ich trafienie uderzało.

Rosyjski Imperator posłał P. Talma, który deklamował przed nim jedną scenę z Ralfyna 500 ezer. zł.

Z Werdun donoszą, iż będący tam jeńcy zakładają się o 10 przeciw jednemu, iż przed 6 miesiącami zawarty zostanie z Anglią pokoy.

Jedną Angielską flotą krąży między Tulonem i Barceloną.

Jenera Sabigny, który dowodzi częścią gwardyi w Wittoria, mianowany został Xciem St. Germain.

Minister nasz przy Xciu Prymasie. P. Hedouville, wezwany został do B jony. W czasie rewolucyi służył on w Hiszpanii i bardzo

dobrze umie język Hiszpański.

Z Neapolu d. 29. Października.

D. 20 b. m. P. d'Aubuffon de la Feuillad, ambassador Najjaśniejszego Cesarza Francuzow i Króla Włoskiego, oddał J. K. M i list wierzytelny.

J. K. Mćśc wydał następujący wyrok: Joachim Napoleon, Król obu Sycylii, &c. Gły wyparcie nieprzyjaciela z wyspy Kapri odymaie mu sposobność zaburzenia publiczney spokojności, przeto na zcanie nam sprawy przez naszego ministra ogłowney polityi postanowiliśmy i stanowimy co następuje: Art. 1. Wszyscy ci z naszych poddanych, którzy dla spokojności publiczney wygnanemi zostali z naszego królestwa, mogą zaś do niego powrócić, jeżeli nie popełnili inney zbrodni lub nie byli przez wyrok sądowy na wygnanie skazanemi. Mają żądać paszportu, który im wydany zostanie przez naszego ministra polityi. Za wniesieniem do królestwa stanąć mają przed przyswitym urzędem i podać miejsce, które sobie na mieskanie wybierz.

Art. 2. Sekwestr jest tymczasowo zdjęty z dobr ruchomych i nieruchomych tych osob, które uduły się z dawnym dworem do Sycylii.

Art. 3. Odwołane są rozporządzenia zabraniające rybołówstwa. Rybacy podlegać tylko mają zwyczajnem przepisom polityi.

Inny wyrok stanowi, iż w Neapolu stanowiony zostanie środkowy wydział dobroczynności, składający się z officyala biskupiego, prezydenta miasta i 4 właścicielow zaleconych z dobroczynności i pobożności.

DONIESIENIA.

W Krakowie na ulicy Floryańskiej pod złotem Karpiem znajdują się Apteka z wssytkimi porządkami każdego czasu do sprzedania. Kto by iey sobie życzył nabydź, niechay się uda do kamienicy pod Nrm 230 na Grochowskiej ulicy, a tam dowie się o iey cenie.

Cyrkularz, od C. K. Galicyjskiego Gubernium krajowego.

Gościniec między stacyami pocztowymi Bielsko i Kenty, za jedną i pół pocztę ogłosza się.

Gościniec między stacyami pocztowymi Bielsko i Kenty, 10380 sążni, czyli 2 1/2 mili i 380 sążni długi, i dla niektórych spadających gór, nieiakię wstrzymywanie i mocniejsze niweczenie koni pocztowych i pocztowych rekwizytów sprawiwszy; iednakowoż dotąd za piodynczą tylko pocztę rachowany, z rzezonego względu, Naywyższym kamery nadwornej dekretem, d. 18 Sierpnia b. r. za jedną i pół pocztę ogłoszonym został. A ztym podług tego ogłoszenia na tymże gościnie pocztowym, opłata jazdy za prywatne i aersialne iezdzenia, od pierwszego Listopada 1808 zacząwszy, za jedną i pół pocztę odbieraną będzie.

W Lwowie dnia 24 Września 1808.

Chrystyan Hrabia de Wurmser. Guber. Wiceprezes.

Jozef Baron de Riedheim. Guber. Radca.

Ponieważ na wiosnę r. b. zstrzymauey licytacji względem zaareądowania łąki zwanej Osiek Koszyckiey mieyskiej, kompetentow nie było, więc powtorna licytacja na dzień 31 Listopada wypisuje się. Prácium fisci jest 370 zł. ryń. 15 kr. Zyczący sobie zalicytować, mają się zaopatrzyć w wadium 37 zł. ryń. i na dzień wyznaczony w Koszycach w kancelaryi mieyskiej się zgłosić, gdzie się o dalszych kondycjach dowiedzieć mogą.

Z C. K. Cyrkul. Urzędu Krakowskiego dnia 10 Listopada 1808.

Na Mocy dekretu nadwornego pod dniem 11 Października 1808 do liczby 4431 papadłego, tuteyszemu C. K. Sądowi Szlacheckiemu przez C. K. Appellacyy Trybunat Galicyi. Za chodniey kommannikowany, oznaymione jest: iż konkurs na majątek Pawła de Csuzy bywszego Pocztmajstra Ragendorfskiego w Węgierskim miasteczku Altenburg, kommitatu Wieselbuckiego orworzonym, i termin likwidacyi w tey mierze na dzień 5 Grudnia 1808 postanowionym został. — To więc ninieyszym Edyktem w obrębie tuteyszey Jurysdykcyi do publiczney podnie wiadomości. Dan w Krakowie dnia 31 Października 1807.

Jozef de Nikorowicz.

W. Lichacki.

Kannamiller.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.

Martinides.

Z strony C. K. Galicyjskiego krajowego Gubernium rozpisuje się dla osadzenia kreowanego przy Stryyskim magistracie z pensyą roczną 300 zł. ryń. urzędu Ingressisty Tabuli mieyskiej, a którym to urzędem oraz trudnienie się sądową i polityczną registraturą magistratu jest połączone, konkurs do dnia 5 Grudnia b. r. tem dodatkim: że ci którzy urząd tego życzą, siebie wystąpić, prózby swoje dowodami o wiadomości niemieckiego, polskiego i łacińskiego języka, tudzież o posiadaniu wiadomości interefflow registratury, i zaświadczeniem moralności stwierdzone, i szcze przed upłynieniem rzezonego terminu, do K. Cyrkularaego Stryyskiego Urzędu podać powinni. W Lwowie d. 19 Października 1808.

Gdy Jan Gaiski, Obywatel miasteczka Janikowa ieszcze w roku 1800 przez Dominium Jankowice w Cyrkule bywszym Sandomirskim, a teraz Radomskim znaydzące się, na kantonistę do woyska J. C. K. Mei do regimentu pieszego Klebeka wydany został i w nim aktualnie znaydował się, lecz że późniey już aż dotąd o jego życiu i mieyscu przebywania pewna od samey nawet zwierzchności woyskowej powzięta wiadomość bydź nie może, bez której Jadwidze żonie jego z dwoygim dziećmi pozostaley, dla wsparcia nędzy i opatrzenia pewnego funduszu do życia, za mąż iść niewolno. Na prózbę więc tey, przez swierzchność Dominikalną Jankowieką przereczony Jan Gaiski publicznie cytuję się, ażeby w przeciągu czasu 6 miesięcy o swym życiu i mieyscu przebywania do zwierzchności dozwalającej się, zgłosić się tem pewniey starał, gdyż po upłynionym wyznaczonym czasie niezgłoszenia się, wolność jego małżonce w śluby małżeńskie wchodzenia z strony swierzchności czyniącey udzielona zostanie. Dan w Zwierzchności Dominikalney Jankowice d. 30 Października 1808.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego Krakowskiego podaje się do powszechney wiadomości, że kamienica pod Nrm 220 do Wszystkich Świętych należąca, od dnia 1go Grudnia 1808 roku do 24 Czerwca 1811 w arędowną possessyą puszczonea będzie, dnia 30 Listopada 1808 roku. Piętniu fisci jest zł. ryń. 300. Każdy licytant przed rozpozyczeniem licytaryi 10 procento na Vadium złoży. Licytacya zaś w Urzędzie Cyrkularnym odprawiać się będzie.
W Krakowie dnia 24 Listopada 1808.

Przez C. K. Galicyjskie Gubernium wypisnie się konkursa nowy dla osadzenia miejsca Burmistrza przy magistracie Samborskim z pensyą roczną 500 zł. ryń. do 10 Grudnia r. b. a kompetentem zaświadczeniami opatrzonym zalega się, ażeby proźby swoje w wymienionym terminie do Cyrkularnego Samborskiego urzędu podawali. W Lwowie d. 21 8bris 1808.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa do wiadomości podaje: iż rzeczy ruchome po Marcinie i Katarzynie Adamskich małżonkach, jako to: suknie męskie i białogłowskie, bieliza, pościel i inne sprzęty domowe przez publiczną licytacyą na dniu 12 Grudnia r. b. o 9tej godzinie z rana saczawszy ciągle w godzinach zwyczajnych tu w Sądzie za g łowe pi niądze więcey dajacemu sprzedane będą. Wszyscy zatem żyzczący sobie tego kupna, mają się na czas i miejsce wyżej naznaczone stawic.

Gollmayer.
Łodziński.
Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stoł. Krakowa dnia 18 Listopada 1808.

Maiewski.

Sąd Dominikałny powiatowy C. K. dobr Kameralnych Stomniki Cyркуła Krakowskiego niniejszym do publiczney podaje wiadomości: iż dla zaspokoienia dżugu 114 ceer. zło. 12 zł. poł. c. s. c. na żądanie Augustyna Piatkiewicza i Jana Nowackiego, tudzi z na zaspokoienie dżugu 17 czer. zło. c. s. c. na żądanie Stanisława Klisiewskiego ofiadłó i Wojciecha Plateckiego prawem przekonanego, to jest dom w Stomnikach pod Nrm 21 stojaev, i ogród 23 łokcle mający, w tytaeb domu tego będący, urzędowaie pod dniem 5 Sierpnia r. b. za zł. ryń. 500 oszacowany, jako też (pręt roli z trzech pol składający się, z których pierwsze przez 6 stajań, drugie przez 8 stajań, a trzecie pole przez 4 stajania ciągnie się, za 500 zł. ryń oszacowany, gdy na pierwszej na dniu 17 Października r. b. ogłoszoney licytacyi nie były sprzedanemi dla niedostatku kupic chcących, tedy dnia 12 Grudnia r. b. o godzinie 9tej z rana w Stomnikach pod następującemi warunkami sprzedane zostaną:

1) Aby każdy kupna chęć mający przed licytacyą dniającą część ceny szacunkowej jako Vadium złożył.

2) Aby kupiciel tych ofiadł ści lub zaraz po licytacy, skóbez nej całą cenę wylicytowaną, lub też teży połowę w sadzie tureyszym, resztującą zaś sumę w przeciatu dni 14 do depozytu C. K. kameralney Prefektury Stomnickiey złożył. W przypadku, g ycy kupiciel kondycyi pod Nrm 2gim położoney nie dopełnit, tedy naiego expens nowa licytacya przedsięwzięta zostanie. — Wszyscy zatem chęć kupna mający w przeznaczonym dniu i miesiącu Rawid się mają; wolność każdemu zostawiając akt detaxacyi w Registraturze tutezney Jurzydykcyi przepisać. — Hypotekowani zaś kred. torowie, albo prowo zastawu mający napominają się, ażeby nie czekać osobnego pozwu, stosownie do dekretu nadwornego ddo 22 Sierpnia 1797 praw swoich pilnowali i dżugi swoje tym powoley zadyktowali, gdyż interesy ani wierzący, ani kupiącego patrzyć, tylko satysfakcyi swoiey z reasty summy wylicytowanej poszukiwzć mogą.

J. Siekierski, w C. K. Kameralnych dobrach powiatowy Sędzia.

Przez Sąd Dominikałny C. K. dobr Kameralnych Stomniki Promnik, &c.

Dan w Promniku dnia 8 Listopada 1808.

Roman Habicki Aktuariusz.